

Čitali smo pesmi tvoje.
 Romala po vsem je mestu
 Verzov zlatih tvojih knjiga;
 Romala iz rok je v roke,
 Čitalo jo vse je mesto.
 Veš, posodil je dijak jo,
 Siromak nam jo posodil,
 Tisti bledi Mehmed Ali,
 Mehmed Ali, dobra duša,
 Ne verjameš, ne verjameš,
 Kaj ta revež knjig nakupi!
 Ta čudak ti raji strada,
 Kakor da bi bil brez knjige . . .

In še nekaj ti povemo —
 In to stvar je glavna danes! —
 Nekaj za-te se pripravlja,
 Nekaj čaka te po smrti!
 Vlit iz brona, drag in visok
 Spomenik se ti postavi
 V mestu našem marokanskem.
 Vsota vsa je že nabранa;
 Tristo mošenj žoltih zlatov!

To smo danes ti izdali,
 Pisali smo ti v tolažbo!
 Slišali smo, da si reven,
 Da uboštvo te preganja

Po Kahiri tam bogati;
 In da beda duh tvoj smeli
 Vklepa v težki jarem sužnji . . .
 Nič ne maraj, ne obupaj!
 Saj po smrti bo drugače —
 Spomenik te čaka bronast! *

* * *

To-le pismo mi je čital
 Pesnik Selim v izbi svoji
 Majhni, nizki in podstrešni.
 Gledala sva skozi okno
 In kadila cigarete.
 Mesec plaval je po nebu
 In razlival luč srebrno
 Na Kahiro dol' pod saboj.
 Ki ležala je pred nama
 Ko kraljica lepa speča.
 A pod oknom, mimo naju
 Sveti Nil je tekel tiho.
 Daleč tam pa piramide
 Vzpenjale so se v oblake.
 In nato me je povabil
 Pesnik Selim na večerjo.
 Srebala sva črno kavo,
 Jedla sočno sva čebulo
 In orehe kokosove.

A. Aškerc.

Pesem.

Ilep je, lep je tvoj bratec,
 Svetlolasek je, kodrolasek,
 Gibčen in nežen in uren
 Ljubki njegov otročji je stasek.

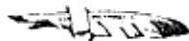
Lepa je tvoja sestrica,
 Lica nje v veden smeh so nabранi,
 Očki ima kaj ponosni,
 Laske ima mehko razčesane.

Živa oba sta in vedno
 Letata, švigata kot metuljčka,
 Pojeta in kričita
 Prava dva klepetuljčka.

Vendar, ko prideš ti k meni,
 Pridi, čuj me, pridi le sama —
 Veš, nikogar ni treba,
 Ko sva tako, tako — med nama.

Mrzla, glej, zunaj je zima,
 Veš, zato doma naj sedita —
 Potlej po leti, no z nama
 Pojdeta, se nakričita.

Aleksandrov.

42*